

Рак легенів та психічне здоров'я: Досвід європейців, які постраждали від раку легенів

Виконавчий підсумок

У співпраці в Україні з: **афіна**
жінки проти раку

Опис і методологія

Цей звіт є описовим аналізом дослідження, в якому вивчається психологічний вплив раку легенів та досвід психічного здоров'я людей, які зазнали впливу цього захворювання в Європі. Дані зібрано за допомогою онлайн-опитування з самостійним заповненням (28 травня — 6 липня 2025 року). Загалом опитування пройшли 2 204 особи (1 709 людей із раком легенів та 495 піклувальників) із 31 країни Європейського регіону BOO3.

Результати

Психічне здоров'я та рак легенів

Більшість учасників (61,16%) повідомили про значний негативний вплив на своє психічне здоров'я після встановлення діагнозу «рак легенів».

Найчастіше як ті, що суттєво погіршують якість життя, називалися емоції: смуток (58,54%), страх (56,49%), тривога (56,31%) та невизначеність (55,22%). Страх неефективності лікування або прогресування хвороби був найпоширенішою емоційною проблемою, яка турбувала 76,71% учасників. Встановлення діагнозу було найбільш емоційно важкою частиною процесу лікування (63,62 %), за ним слідувало лікування побічних ефектів (45,52 %).

Занепокоєння викликає той факт, що 43,97% респондентів повідомили про сильний смуток, 24,68% відчували себе в безвиході, а 21,16% мали постійне відчуття безнадії або марності з моменту встановлення діагнозу.

Дев'ять із десяти учасників зазнали емоційних труднощів, які вплинули на їхнє повсякденне життя після встановлення діагнозу раку легенів. Майже половина (46,3%) зазначили, що емоційні труднощі «часто» або «постійно» негативно впливали на їхнє повсякденне життя, особливо в соціальному плані, у способі життя, фінансах та роботі.

Порушення психічного здоров'я: депресія та тривожний розлад

Серед учасників із діагностованою депресією (23,04%) 23,31% отримали цей діагноз після діагнозу раку легенів, тоді як 43,14% мали попередній діагноз і надалі відчували симптоми. Загалом, 15,16% усіх учасників мали депресію після діагнозу раку легенів. Серед тих, хто не мав підтвердженого діагнозу депресії, 15,18% вважали себе такими, що мають цей стан.

Серед респондентів із діагностованим тривожним розладом (21,24%) 29,45% отримали діагноз після діагнозу раку легенів, тоді як у 57,24% тривожність існувала раніше і зберігалася. Загалом, 18,36% усіх учасників мали тривожний розлад після діагнозу раку легенів. Серед тих, хто не мав підтвердженого діагнозу тривожності, 15,65% вважали себе такими, що мають тривожний розлад.

Підтримка та стратегії подолання

Збереження відчуття нормальності було найчастіше згадуваним фактором, що впливає на психічне здоров'я (53,29%), за ним слідували здоровий спосіб життя (49,45%) та підтримка близьких людей (45,47%).

Загалом 94,08% отримували підтримку від близьких, і більшість учасників (82,51%) були задоволені нею. Водночас 65,54% вважали, що їхні близькі не повністю розуміли, через що вони проходять, 41,09% не завжди мали допомогу, коли вона була потрібна, а 26,45% «рідко» або «ніколи» не ділилися емоціями з оточенням.

Протягом усього шляху лікування половині учасників не пропонували жодної форми підтримки психічного здоров'я, а більшість (65,88%) не були поінформовані про пацієнтські організації чи групи підтримки. Показово, що 41,34% вважали, що їхня медична команда не надавала належну емоційну підтримку, проте аналогічний відсоток (39,44%) відчував емоційні труднощі, але не повідомляв про них.

Учасники підкреслили важливість отримання більшої кількості медичної інформації (49,38%), підтримки в усуненні побічних ефектів (43,90%), поліпшення комунікації з медичними фахівцями (37,59%) та кращого доступу до послуг із психічного здоров'я (34,36%).

Заклик до дії

- Системи охорони здоров'я та особи, відповідальні за прийняття рішень, мають визнати підтримку психічного здоров'я важливою частиною лікування раку легенів.
- Медичні працівники мають надавати чітку інформацію та сприяти тому, щоб люди могли краще контролювати своє захворювання та психічне здоров'я.

